

סיכומי תוספות

THE SIXTH PEREK OF YEVAMOS IS DEDICATED:

לע"נ גרשון בן החבר מרדכי

YEVAMOS DAF 59 IS DEDICATED:

L'Zecher Nishmas R' Shlomo Amram ben R' Moshe

עמוד א'

דיבור המתחיל	השלב בגמרא	הבעיה	הפתרון
מהו	מהו בתר נישואין אזלינן או בתר אירוסין אזלינן	מתניתין לא איירי באיסור קיחה!	שמואל הוה מדמי איסור קיחה לאיסור חללה
		מעיקרא פשט ליה שמואל דבתר נישואין אזלינן ובתר הכי פשט ליה דבתר אירוסין אזלינן! הוה ליה למימר שאני איסור קיחה מאיסור חללה!	שמואל סבר דמיבעיא ליה אי חשיב ליה לר"מ משתמרת לביאה פסולה (כיון שהקידושין היו בהיתר) והשיבו לפי דבריו שסבור דאיסור לכנוס וסברא הוא דבתר נישואין אזלינן.
הא לא	ומה ראית הא אישתני גופה והא לא אישתני גופה	מתי לא יכנוס?	דוקא נתמנה ואח"כ בגרה דנשתנה הגוף אחר שנתמנה
		אחר שנתמנה נעשית מוכת עץ או בעולה, האם הוי נשתנה הגוף ולא יכנוס או לא?	משמע בפ"ק דקדושין (דף י.) דלא חשיבא בעולה אישתני גופה. [ועיי' תוס' כתובות מה. ד"ה דלמא].
דומיא	ואימא הכי נמי דומיא דגרשה מה גרשה בין מן הנישואין בין מן האירוסין אף אלמנה בין מן האירוסין בין מן הנישואין	אדרבה גרשה דומיא דאלמנה דדוקא מן הנישואין	לחומרא מקשינן גרשה הויא אף מן האירוסין כמו גרשה דכהן הדיוט
		בהשולח (גיטין מא. ושם) אמרי' לא דכולי עלמא ג"ש עדיפא מהקישא	עיקר שטר נפקא לן מגזרה שוה
פרט	אשה בבתוליה יקח פרט לבוגרת שכלו לה בתוליה דברי ר' מאיר	האם כלו כפשוטו?	לא, אלא נתמעטו קצת.
אפי'	רבי מאיר סבר בתולה אפילו מקצת בתולים משמע בתוליה עד דאיכא כל הבתולים בבתוליה בכדרכה אין שלא כדרכה לא	למה לא מצי למימר לרבי מאיר "בתולה" שלימה משמע בין כדרכה בין שלא כדרכה "בתוליה" להכשיר שלא כדרכה "בבתוליה" למעוטי בוגרת?	לא משמע ליה למדרש מבי"ת אלא לענין שלא כדרכה בבתוליה במקום בתוליה ע"כ לר"מ בתולה מקצת בתולה דאמר (כתובות צז:) מקצת כסף ככל כסף

<p>אי אפשר דבתולה שלימה משמע למעוטי שלא כדרכה דמבתולה ליכא למעוטי שלא כדרכה</p>			
<p>נערה דגבי קנס איצטריך (כתובות כט:) לרבות חייבי כריתות או לפטור אם אבי הנערה נפטר לפני שהובא לדין.</p>	<p>למאן דאמר בתולה שלימה משמע, אמאי איצטריך גבי קנס נערה למעוטי בוגרת? תיפוק ליה מדכתיב בתולה דמשמע שלימה!</p>		
<p>היינו בעולה מאותה בעילה עצמה שנאנסה בה</p>	<p>הרי קאמר (כתובות ל.) איכא בינייהו בעולה לכהן גדול!</p>	<p>אלימא בכדרכה מאי איריא משום אלמנה תיפוק ליה משום דהויא לה בעולה - משמע דאסירא ליה אף על פי שהיא בעולת עצמו</p>	<p>אלימא</p>
<p>רש"י : נבעלה לאחר שלא כדרכה</p>			
<p>ודאי משלם קנס אהעראה ואשלא כדרכה אע"ג דאין משיר בתולים, והתם דוקא קאמר דלא משלם עד גמר ביאה דמעיקרא קם ל"י בדרבה מיניה דניתן להצילה בנפשו.</p>	<p>פירש רש"י (סנהדרין עג.) גבי רדף אחר וכו' דאין משלם קנס עד גמר ביאה שיש שם השרת בתולים!</p>	<p>אלא לאו שלא כדרכה ומשום אלמנה אין משום בעולה לא - משמע דמשלם קנס אביאה שלא כדרכה</p>	<p>אלא</p>
<p>הכי חייב רחמנא הואיל ובבעילה זו נעשית בעולה (אע"ג שחיוב הקנס הוא רק אח"כ).</p>	<p>אי אין קנס בהעראה היאך איש מתחייב קנס למאן דאמר העראה זו הכנסת עטרה? אי לא מחייב קנס בהעראה, מאי פריך "הניחא למ"ד העראה זו נשיקה אלא למאן דאמר העראה זו הכנסת עטרה מאי איכא למימר"?</p>		

עמוד ב'

דיבור המתחיל	השלב בגמרא	הבעיה	הפתרון
הא מני	הא מני ר' מאיר היא ורב דאמר כר' אלעזר	לר' מאיר חייבי לאוין וכריתות בני קנס	הכא לאו מקנס ממעט להו אלא לענין שאין ראוייה לקיימה
			פריך דנגמר מהכא בכל מקום דלא דחי!
			פריך דלא הוה ליה לאוקמי קרא בחייבי לאוין אלא בחייבי כריתות דוקא.
		משני היכא אמרינן דדחי כגון מילה בצרעת אבל הכא אי אמרה לא בעינא ליה מי איתיה לעשה כלל, אי"כ למה לי קרא למעוטי שלא ישאנה?	הכא לאו מיתורא קדריש אלא הכי פירושו ולו תהיה לאשה באשה הראוייה לו פרט לאלמנה
			מעיקרא ס"ד כדפי' דמיתורא קא דריש
ורב	הא מני ר' מאיר היא ורב דאמר כר' אלעזר	האם רב סובר כרבי אלעזר?	לא. דרב סובר לא ישא בוגרת ומוכת עץ, ורבי אלעזר מכשיר בוגרת. אלא רב אמר שלפי רבי אלעזר נבעלה שלא כדרכה פסולה לכהונה, וליה לא סבירא ליה.
שנים	ותנן אתנן כלב ומחיר זונה מותרין שנאמר גם שניהם שנים ולא ארבעה	מהיכא תיסק אדעתיה למיסר דאיצטריך קרא למעוטי	סלקא דעתך לאסור משום דאיתקוש
			הוה אמינא דכל חד לחוד שרי
			מהאי דרשא דשנים ולא ד' נפקא לן דאין זנות לבהמה. ועיי' מהרש"א.
		למאן דאמר (ב"מ צד:) משמע שניהם כאחד ומשמע אחד בפני עצמו עד שיפרוט לך הכתוב יחדו ה"ל למכתב הכי	